

פנינים של הרב"ש

בקשר עם י"א אלול יום החתונה של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע
הננו מביאים פנינים מהספר החדש "רשימת ענינים וסיפורים - רב"ש"
העוסקים בענייני חתונה והנהגותיו הקדושות של הרבי הרש"ב בעת התפילה

בקטעים הבאים הלקוחים מיומן הרב"ש בשנת תרע"ג מסופר אודות חתונתו בזיווג שני וההוראות שקיבל מהרבי הרש"ב בקשר לחתונה:

י"ז מרחשון

ביום א' בלילה פרשת חיי שרה נכנסתי לכ"ק אדמו"ר שליט"א בהחדר של יחידות ונתתי לו פדיון הנקרא צעטיל ולקח הפדיון והסתכל בו הרבה בהסתכלות רב והניח אותו על השולחן. ואח"כ אמר לי: נו וואָס וועלין מיר ריידין. ואמרת לי: וואָס שטייט פריער איז פריער. והסכים לי בהסכם חזק מאד להעמיד חופה עם שארת-בשרי רבקה דבורה תחי' וברך אותי שיהי' בהצלחה ויהי' הזיווג עולה ליפה ושיהי' לי מנוחה.

י"ח מרחשון

ביום ב' בלילה פרשת חיי שרה אמר לי שצריך לילך להחופה בבגד של משי. והתיישבתי עמו אם לילך על האוהל הקדוש אם לאו. אמר לי בזו-הלשון: נו. וביום ג' הלכתי על האוהל ונתתי פדיון-נפש עבורי ועבור זוגתי רבקה דבורה תחי'. ואח"כ בלילה שאל ממני אם הלכתי. אמרתי לו שהייתי על האוהל. וענה לי בפנים צהובות שעשיתי כנכון ב"ה.

י"ט מרחשון

ואח"כ קודם החופה בליל ד' פרשה זו – בליל ג' השייך ליום ד' י"ט מרחשון – נכנסתי להיכל קדשו היינו בהזאָל שלו וברך אותי עוד מענין זה ואח"כ נכנסתי עוד הפעם בלילה זו ופגשתי אותו סמוך הפתח והתחלתי לבכות. ואמרת לי בזו-הלשון: איך בין גאָר אייערער בענטש מיך. וברך אותי בזה"ל: דער אויבערשטער וועט העלפין אין אַלעס דינג נאָר אָן התפעלות.

והיתה החופה בהחדר שנכנסים על יחידות. ועמד אצל החופה. ואמרת לי שרצוני לילך עמו להחופה ואמר לי לילך מקודם והלכנו שנינו. והברכות של החופה ברך המורה-צדק ר' דוד דפה. ובעת שתיית המשקה אחר החופה אמר המ"ץ ר' דוד לכ"ק אדמו"ר שליט"א זה בודאי אמת שהחתן הוא בן תלמיד-חכם והכלה היא בת ת"ח ונענע כ"ק בראשו שכן הוא. ואח"כ אמר לי ברכת המזל-טוב.

ואמר לי לחיים בהרבה ברכות בהחדר שיושב על יחידות ואמר לי: אַ חתן קומט דער אויבען אָן. ולקח בעצמו ספסל לישב אצלי. והיו שם כמו י"ג אנשים אנשים ויותר ואמר לי: הלא אתם התעניתם על-כן תאכלו ותשתו. וישב כך כמו חצי שעה ויותר. ודיבר אודות המטבע של קידושין אם מוזכר

בהיורה-דעה ובהתשובות של זקניי בעהצ"צ נ"ע אצל המטבעות שמזכיר שם ואמר כ"ק שליט"א שעולה בזכרונו בתשובות ליורה-דעה מה שהשיב להרב הלל זללה"ה נ"ע מפאריטש. ועוד הי' חקירה כמה הוא כעת הה' סלעים של פדיון הבן. ועוד אמר שהשיעור של כתם שהוא כגריס לענין שבעה נקיים שהוא פיטאצאק של כסף הוא גדול כמו 10 קאפיקות של כסף דכעת. ועוד דברים היו בזה.

כ' מרחשון

אור ליום ה' פרשת חיי שרה הייתי בהסטאָלאָווע בסעודת הלילה ואמר לי בדרך שחוק: איך האָב זיך גאָרניט געריכט אויף אייך היינטיקע נאָכט איר האָט היינט אַ בעסערן אָרט. אמרתי לו: באַ אייך איז בעסער.

כ"ב מרחשון

בשבת פרשת חיי שרה בלילה בעת הסעודה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א לבנו הרר"י שליט"א עלי: ער האָט גיזאָשלוועט זע דיא 3 טעג פון חופה לענין שלא אמרו תחנון. וביום [שבת-קודש] פרשת חיי שרה בסעודת היום שאכלנו סמוך לערב ממש דיבר כ"ק שליט"א לענין מערת המכפלה

שהוא בספרים על פסוק "עובר לסוחר" שיש במערת המכפלה פתח ליכנס בו לגן-עדן-התחתון. ועוד שהבחי פירש על חבורן המובא בחומש שהוא לשון חיבור.

ועוד דיבר שכתוב "נאמנים פצעי אוהב" שמקבל דברים הגם שלא כרצונו מאחר שהם מאוהב

– אבל לא מאחר שאינו חושבו לאוהב כלל. והגם כי הוא מדבר אפילו בדברים הנוגעים לתורה. אבל הוא אינו מכוון לזה מצד האמת כי-אם לקנטר את חבירו אבל לא איכפת לוי כלל עצם הענין על-דרך המובא בביאורי-הזהר פרשת ויחי עיין-שם.

וכ"ק שליט"א נענע בראשו שמבואר כן שם.

ולענין לעלות לתורה בלא מורא הסגולה לזה שלא לחשוב מקודם אודות זה. וכן אמר לי אור ליום ד' פרשת חיי שרה קודם החופה בהזאל שלו ממש הסגולה לזה כי בקשתי אז ממנו על-זה.

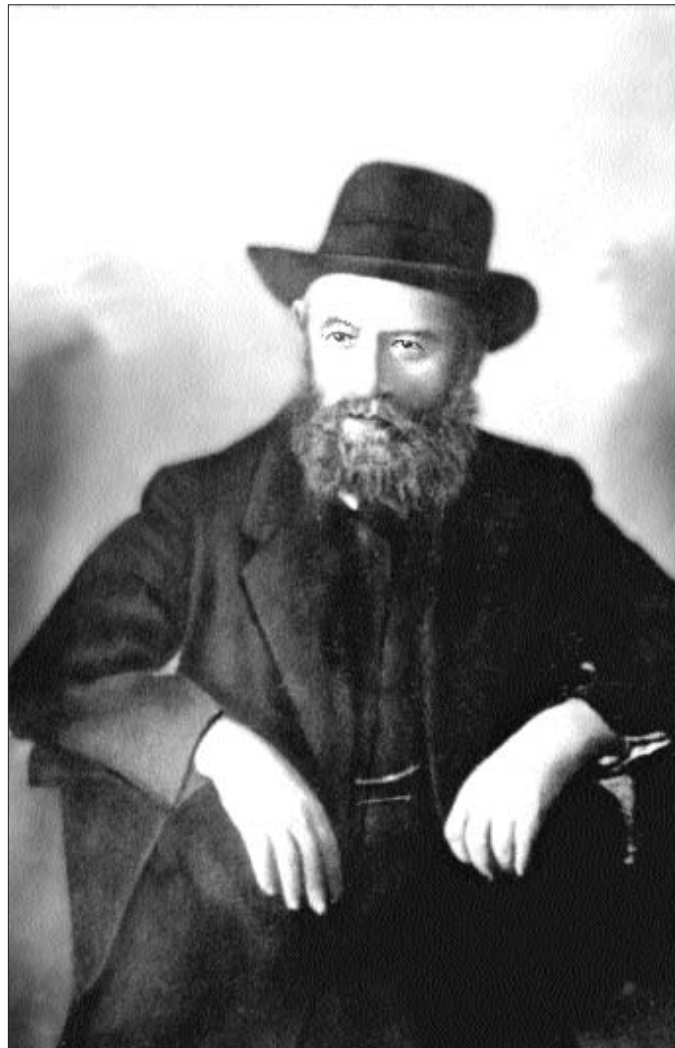
וכיבד אותי לברך ברכת-המזון.

בקטעים הבאים הלקוחים מיומן הרב"ש בעשרה בטבת שנת תרע"ה מסופר אודות הנהגות הרבי הרש"ב בעת התפילה:

ואחר החקירה אם לומר ביום א' שהוא יו"ד טבת גם-כן קדיש כמבואר לעיל הייתי בחדר כבוד אמו זלה"ה והתפלל כ"ק שליט"א כל הגי' תפלות מעריב שחרית מנחה. וכל התפלות בציבור ששמעתי ממנו הי' באמת מאד נפלא ובדביקות חב"ד מאד נעלה.

וכל תפלת השחרית נמשך כמו ב' שעות רצופים היינו מן חצי שעה י"א עד חצי שעה א' אחר חצות היום.

ב' פעמים ראיתי היטב וברור אשר כ"ק שליט"א בעת שהניח תפילין של-יד של רש"י ישב על הכסא וכסה בכנף הטלית את התפילין-של-יד וברך "להניח תפילין". וההנחה והברכה הי' מיושב.

ובברכת "ולמשינים" הי' אומר "ותכניע" כמבואר בסידור של לאוואוט. וברכת "על הצדיקים" כשמגיע לתיבות "כי בך בטחנו" הי' מדייק היטב בתיבת "בך". וגם בברכת "רצה" הי' אומר תיבות "ואשי ישראל" לתיבת "ותפלתם" ולא לתיבת "לדביר ביתך". וגם בברכת "רפאנו" הי' אומר תיבת "והעלה ארוכה" הכי"ף בדגש.

וב"קדיש" הי' אומר פעם "קדוש" הגי' לתיבת "הי' צבאות" ולא לבי "קדוש" שמקודם.

ובקדיש ב"עושה שלום" הי' אומר "הוא יעשה שלום עלינו" ביחד ואח"כ "ועל כל ישראל". בכל יום ב' והי' עלה לתורה ואמר קדיש. גם בראש-חודש טבת עלה רביעי ואמר קדיש. מתחנן ועד אחר "עלינו" הי' מקצר בתפלתו.

בימי חנוכה הי' גם-כן מתפלל לפני העמוד. זולת הלל לא הי' מתפלל לפני העמוד והקדיש שאחר הלל הי' אומר. בראש-חודש לא התפלל כלל לפני העמוד אפילו מעריב ומנחה.

משניות הי' לומד תיכף-ומיד אחר התפלה בשחרית ובמנחה ולא במעריב לפעמים הי' נמשך זמן יותר ולפעמים

זמן מועט כמו רבע שעה.

אח"כ ביום א' צום עשרה בטבת אמרו סליחות ואבינו מלכנו כנהוג. ואחר התפלה שאלתי ממנו אם מוכרחים לומר סליחות שבפאדאבראנקע אין-אומרים סליחות רק אבינו-מלכנו מפני שאומרים שבסידור אדמו"ר הישן (היינו בלא חסידות) לא הי' נדפס הסליחות בתעניתים הללו. אמר לי כ"ק שליט"א שאמר לו האיש מלאדי היינו זלמן חיים שבהמנין של רבינו (היינו כ"ק אדמו"ר הזקן נ"ע זיע"א) לא היו אומרים סליחות ולא אבינו-מלכנו.

שאלתי ממנו אם כ"ק אביו נ"ע זיע"א הי' אומר. אמר לי בזו-הלשון: ער ניין. ובהמנין שלו הי' תלוי זה "אָן בערע נחול[מס]" (היינו ר' נחום של אדמו"ר חוזר הצ"צ נ"ע זיע"א). ואמר זאת בלשון שחוק.

ואח"כ הלך לביתו ושאל ממנו הגבאי הנקרא חאָנייע באיזה זמן יתפללו מנחה ואמר כ"ק שליט"א: בשעה השנית ומחצה.

בתיבות "אז ישיר" הי' מנגן תיבת "אז" לבד. וכל השירה הי' אומר כל התיבות בקול. ובתיבה "ותביאמו" הי' אומר תחלה "ותביאמו" ואח"כ הי' אומר תיבת "ותטעמו" עם תיבת "בהר נחלתך". ואח"כ בתיבת "מקדש" הי' מנגן כמו בתיבת "אז ישיר" כנ"ל.

ובפסוק א' דקריאת-שמע הי' מאריך בחב"ד וניגון. וכל התפלה הי' בניגון מיוחד לכל דבר. וכמעט מהודו ועד שמונה-עשרה ושמו"ע בכלל הי' נשמע כל דבריו בקול ולא קול חזק. זולת בקריאת-שמע לא הי' נשמע כי-אם הפסוק ראשון לבד. והאריכות בדי דאחד. ו"אדנ-י שפתי תפתח" שקודם שמונה-עשרה הי' נשמע בקול ולא בלחש. והשמו"ע בחזרת השי"ח הי' נשמע בקול רם ובניגון ישר ונעלה.

הדי' ציצית הי' נוטל כשמגיע לתיבות אלו (באהבת עולם) "כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו כו".